

การศึกษาวัจนกรรมผ่านรูปประโยคภาษาจีนในสถานการณ์สมมุติของ
นักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

A Study of Speech Acts through Chinese Sentence Structures in
Simulated Situations by Chinese Major Students at the Faculty of
Humanities and Social Sciences, Sisaket Rajabhat University

วีระชาติ ดวงมาลา^{1*} / จุฑาสินี ชนะศึก² / อภิสิทธิ์ ไชยวงศ์³ /
วิภาวดี ทวี⁴ / นิภาภัตน ทองคำใส⁵

Veerachat Duangmala / Jutasinee Chanasuek / Apisit Chaiong /
Wipavadee Thavee / Nipapat Thongkamsai

^{1,2,3,4,5} คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
Faculty of Humanities and Social Sciences, Sisaket Rajabhat University

*Corresponding Author

ได้รับบทความ: 1 พฤศจิกายน 2567
ปรับปรุงแก้ไข: 4 กุมภาพันธ์ 2568
ตอบรับตีพิมพ์: 19 กุมภาพันธ์ 2568

บทคัดย่อ

บทความวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิเคราะห์การใช้วัจนกรรมภาษาจีนผ่านสถานการณ์สมมุติของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ โดยศึกษาจากชุดข้อมูลในแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างได้คัดเลือกนักศึกษาสาขาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และ

สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จำนวน 20 คน โดยวิธีเลือกแบบเจาะจง จากนั้นกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามตอบกรอกคำตอบโดยใช้ภาษาจีน ผ่านบทบาทสมมติ จำนวน 10 สถานการณ์

ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของผู้พูดในบทบาทสมมติ พบจำนวน วัจนกรรมตรง จำนวน 55 ข้อความ โดยมีกลวิธีประเมินค่าทางลบ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.10 พบ วัจนกรรมอ้อม จำนวน 92 ข้อความ โดยมีกลวิธีใช้ถ้อยคำเชิงบวก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.18 นอกจากนี้ ยังพบปัญหาในการใช้ภาษาจีนเพื่อแสดงความคิดเห็นให้ตรงตามสถานการณ์ ซึ่งปัญหาการใช้ภาษาจีนเกิดจากการได้รับอิทธิพลจากภาษาแม่ วัฒนธรรมภาษาต้นทางที่ไม่สอดคล้องกับภาษาปลายทาง ทำให้เกิดข้อผิดพลาดในการสื่อสาร หรือมีความหมายที่คลาดเคลื่อนไป โดยปัญหาเหล่านี้จะเป็นแนวทางในการศึกษาเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนภาษาจีนต่อไป

คำสำคัญ: วัจนปฏิบัติศาสตร์, วัจนกรรม, ภาษาจีน

Abstract

This study aims to examine the use of Chinese language pragmatics through hypothetical scenarios involving Chinese language students at the Faculty of Humanities and Social Sciences, Si Sa Ket Rajabhat University. The study is based on data collected from questionnaires distributed to a sample group consisting of 20 students from the Chinese language program in the Faculty of Humanities and Social Sciences at Si Sa Ket Rajabhat University, selected through purposive sampling. The respondents were asked to complete the questionnaires in Chinese through 10 hypothetical scenarios.

The research findings reveal that in the role-play scenarios, there were 55 occurrences of direct speech acts, with the predominant evaluative technique being negative, comprising 49.10%. Additionally, there were 92 instances of indirect speech acts, with the most common strategy being positive wording, accounting for 27.18%. Furthermore, issues were found in using Chinese to express opinions appropriately according to the context. These issues stem from the influence of the mother tongue and the mismatch between the source culture and the target language, leading to communication errors or misinterpretations. These problems will serve as a basis for further studies to improve Chinese language teaching.

Keywords: Pragmatics, Speech Acts, Chinese

บทนำ

การเรียนรู้ภาษาจีนในปัจจุบัน นอกจากจะต้องเรียนรู้การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ของภาษาจีนแล้ว ผู้เรียนยังต้องเรียนรู้การนำไปใช้ประโยชน์ให้ถูกต้องเหมาะสมในบริบทวัฒนธรรมในภาษานั้น ๆ ซึ่งวัจนปฏิบัติศาสตร์เป็นการศึกษาการใช้ภาษาหรือการสื่อความหมายของถ้อยคำโดยการนำเอาบริบทมาพิจารณา (เก๋จวิรัส ตั้งสิริวิสต์, 2560) โดยวัจนปฏิบัติศาสตร์มีหลักในการศึกษา 4 ด้าน ได้แก่ วัจนปฏิบัติศาสตร์ในการวิเคราะห์ความหมายหรือถ้อยคำ วัจนปฏิบัติศาสตร์ในการศึกษาความหมายตามบริบท วัจนปฏิบัติศาสตร์ในการศึกษาอนุมาน วัจนปฏิบัติศาสตร์ในการศึกษาข้อความที่ผู้พูดหรือผู้เขียนเลือกใช้ (ชไมภักดิ์ เตชสุนันต์, 2554)

การที่ผู้เรียนสามารถฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาจีนเชิงวัจนกรรม จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาจีนไปใช้ได้อย่างเข้าใจ ถูกต้อง และนำไปใช้ให้เหมาะสมกับบริบทสังคม เช่นเดียวกับที่ ทรงธรรม อินทจักร (2550) ได้กล่าวไว้ว่า วัจนปฏิบัติศาสตร์เป็น

แนวทางการวิจัยทางด้านภาษาที่ให้นั้นระหว่างภาษากับผู้ใช้ โดยให้ความสำคัญกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่มีผลต่อการใช้ภาษาและกระบวนการที่ทำให้ผู้ใช้ภาษารับรู้และสามารถตีความเจตนาของผู้พูด สำหรับผู้ที่เรียนภาษาที่สอง การออกเสียงผิด การใช้ไวยากรณ์และการเลือกใช้คำที่ไม่เหมาะสมอาจจะเป็นเหตุให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการสื่อสารต่างวัฒนธรรม

สำหรับการเรียนการสอนภาษาจีนของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ มักพบปัญหาหนึ่งที่สำคัญ คือ การไม่สามารถนำคำศัพท์ ประโยคที่ผ่านการเรียนมาแล้วไปใช้ในสถานการณ์จริงให้ถูกต้องตามบริบท ซึ่งมีความแตกต่างกันทางด้านสังคมและวัฒนธรรมจีนและไทย จึงก่อให้เกิดความเข้าใจความหมายของรูปประโยคที่คลาดเคลื่อนออกไปไม่ตรงตามเจตนาที่แท้จริงของผู้ส่งสาร ดังเช่น สถานการณ์ที่นักศึกษาทำข้อสอบ เนื่องด้วยข้อสอบมีความยาก นักศึกษาไม่สามารถทำข้อสอบได้ จึงแสดงความคิดเห็นว่า “这道题真得很难·连我大哥都做不到。” (ข้อสอบข้อนี้น่าจะจริง ๆ ขนาดพี่ชายคนโตของฉันยังทำไม่ได้เลย) เมื่อวิเคราะห์จากรูปประโยคข้างต้น พบว่า ผู้ส่งสารใช้ถ้อยคำภาษาไทยว่า “ขนาด” และ “ทำไม่ได้” ซึ่งผู้รับสารสามารถตีความได้ว่า “พี่ชายคนโตของผู้ส่งสารมีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าว ขนาดเขายังทำข้อสอบนี้ไม่ได้” จะเห็นได้ว่าในรูปประโยคภาษาไทยไม่พบข้อบกพร่องด้านไวยากรณ์ และการใช้คำ แต่ทว่า เมื่อวิเคราะห์จากภาษาจีนกลับพบว่า มีข้อบกพร่องในการใช้ถ้อยคำที่ไม่ตรงตามบริบทภาษาจีน ได้แก่ คำว่า “做不到” ซึ่งคำดังกล่าวต้องใช้ในบริบทที่สามารถกระทำได้ แต่เลือกที่จะไม่ทำ ตัวอย่างเช่น “让我忘记你·我真地做不到” (ให้ผมลืมคุณ ผมทำไม่ได้จริง ๆ) นอกจากนี้ในภาษาจีนยังมีคำที่มีความหมายว่า “ทำไม่ได้” แต่ใช้ในบริบทที่แตกต่างกัน เช่น “做不了” “不会做” เป็นต้น เมื่อกลับมาวิเคราะห์รูปประโยค “ขนาดพี่ชายคนโตของฉันยังทำไม่ได้เลย” พบว่า สิ่งที่พี่ชายคนโตของผู้ส่งสารทำไม่ได้คือข้อสอบ ดังนั้น ถ้อยคำภาษาจีนที่เหมาะสมกับบริบทของคำว่า “ทำไม่ได้” ควรเปลี่ยนเป็น “不会做” ซึ่งมีความหมายโดยตรงว่า “ไม่สามารถทำได้”

จากข้อมูลข้างต้น ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาวัจนกรรมผ่านสถานการณ์บทบาทสมมติ เพื่อหาสาเหตุของข้อบกพร่อง นำผลการศึกษามาเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาข้อบกพร่องในการใช้วัจนกรรม และช่วยแก้ปัญหาด้านการเรียนภาษาจีนของนักศึกษา ตลอดจนนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงเนื้อหาให้เหมาะสมกับนักศึกษาชาวไทยให้สามารถสื่อสารถูกต้องตรงตามบริบทของสังคมและวัฒนธรรมไทยและจีน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการใช้วัจนกรรมภาษาจีนผ่านสถานการณ์สมมุติของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

วิธีการดำเนินวิจัย

ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ที่ผ่านการสอบวัดระดับภาษาจีน HSK 4 มาแล้วไม่เกิน 2 ปี จำนวน 20 คน โดยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จากนั้นกำหนดให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามการใช้ภาษาจีนเชิงวัจนปฏิบัติศาสตร์ จำนวน 10 สถานการณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้ดัดแปลงคำถามในแบบสอบถามมาจากการวิจัยของ รดารัตน์ ศรีพันธ์วรกุล และ ณัฐพร พานโพธิ์ทอง (2563) เรื่อง การศึกษาวัจนกรรมการแสดงความเห็นแย้งของผู้เรียนภาษาไทยชาวจีนตามแนววัจนปฏิบัติศาสตร์อันตรภาษา: กรณีศึกษานักศึกษาชาวจีนจากมณฑลยูนนานและกวางสี นอกจากนี้ยังใช้กรอบการวิเคราะห์วัจนกรรมตรงและวัจนกรรมอ้อมของ วิฑูรย์ เมตตาจิต (2558: 28-34) มาประกอบการวิเคราะห์กลวิธีการแสดงความคิดของวัจนกรรม

วิธีดำเนินวิจัย

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. จัดทำแบบสอบถาม โดยดัดแปลงข้อคำถาม และสถานการณ์บทบาทสมมุติ

จากงานวิจัยของ รตารัตน์ ศรีพันธุ์รสกุล และ ญัฐพร พานโพธิ์ทอง (2563) จากนั้นนำแบบสอบถามไปตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมของเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญ

3. แจกแบบสอบถามให้กับนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน โดยกำหนดให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเป็นภาษาจีนให้ตรงกับ 10 สถานการณ์ที่กำหนดให้ ได้แก่ 1) ถ้าวันหนึ่งเพื่อนของคุณเจอปัญหาในชีวิตและคุณเป็นคนแรกที่เขาเล่าให้ฟัง คุณจะปลอบใจเพื่อนอย่างไร 2) เพื่อนของคุณถูกปฏิเสธงานจากหลายบริษัท เขาสูญเสียความมั่นใจและโทษตัวเองที่ไม่มีความสามารถมากพอที่จะหางานได้ คุณจะให้กำลังใจเพื่อนอย่างไร 3) คุณไปดูหนังกับเพื่อน เพื่อนของคุณชอบหนังเรื่องนี้มาก แต่คุณกลับรู้สึกว่ามันไม่ชอบหนังเรื่องนี้ คุณจะแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องนี้กับเพื่อนอย่างไร 4) คุณนัดกับเพื่อนว่าจะไปเที่ยวด้วยกัน แต่ในตอนเช้าหลังจากตื่นนอน คุณรู้สึกไม่สบาย คุณจะปฏิเสธเพื่อนอย่างไร 5) อาจารย์กล่าวคำขอบคุณที่คุณมาช่วยงานจนสำเร็จ คุณจะตอบอาจารย์ว่าอย่างไร 6) เมื่อคุณมีความรู้สึกกังวลเรื่องสุขภาพของพ่อกับแม่คุณจะบอกท่านว่าอย่างไร 7) เมื่อมีคนให้คุณเลือกระหว่างความสุขกับทรัพย์สินเงินทอง คุณจะตอบเขาว่า เพราะเหตุใด 8) การสอบครั้งนี้คุณรู้สึกว่ามันยากมาก ๆ แต่เพื่อนไม่เชื่อที่คุณพูด คุณจะอธิบายอย่างไร 9) เพื่อนๆ กำลังเลือกสถานที่ที่จะไปศึกษาดูงาน คุณมีสถานที่ที่อยากจะแนะนำ คุณจะมียุติการพูดอย่างไรให้เพื่อนเลือกสถานที่นี้ และ 10) วันหนึ่งคุณไปซื้อของที่ตลาด และบังเอิญเจอเพื่อนเก่า เขาเข้ามาทักทายคุณแต่คุณจำเขาไม่ได้ คุณจะพูดกับเขาอย่างไร

4. ผู้วิจัยนำข้อมูลจากแบบสอบถามมาวิเคราะห์ข้อมูลตามแนววัจนปฏิบัติศาสตร์ข้ามวัฒนธรรมและวัจนปฏิบัติศาสตร์อันตรภาษา และนำคำตอบที่ได้มาแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ คำตอบที่เป็นการแสดงวัจนกรรมตรงและวัจนกรรมอ้อม โดยนำแนวคิดเรื่องความสุภาพมาเปรียบเทียบกับเพื่อชี้ให้เห็นมุมมองต่อการแสดงความคิดเห็นของผู้พูด จากนั้น จึงวิเคราะห์ข้อมูลแต่ละส่วน

5. นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

6. สรุป อภิปรายผล และเสนอคำแนะนำในการเรียนการสอน

ผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลทั้งพุทธิภูมิและปฐมภูมิ เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลตามแนววจนปฏิบัติศาสตร์ข้ามวัฒนธรรมและวจนปฏิบัติศาสตร์อันตรภาษา ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลนั้นผู้วิจัยจะรวบรวมคำตอบที่เป็นการแสดงถึงวจนกรรมตรงและวจนกรรมอ้อม โดยนำแนวคิดเรื่องความสุภาพมาเปรียบเทียบกับข้อชี้ให้เห็นมุมมองต่อการแสดงความคิดเห็นของผู้พูด โดยเสนอผลการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ประเด็น คือ วิเคราะห์ข้อมูลการใช้วจนกรรมของผู้พูดในบทบาทสมมุติ และวิเคราะห์การใช้วจนกรรมตรงและวจนกรรมอ้อม ดังข้อมูลต่อไปนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลการใช้วจนกรรมของผู้พูดในบทบาทสมมุติ

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลจากผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 20 คน คนละ 10 สถานการณ์ แต่ด้วยมีผู้ไม่ตอบคำถามบางข้อและมีบางข้อที่ใช้คำตอบเดียวกัน จึงตัดข้อมูลในชุดดังกล่าวออก เหลือคำตอบเพียง 147 คำตอบ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกใช้วจนกรรมตรงจำนวน 55 คำตอบ และใช้วจนกรรมอ้อมจำนวน 92 คำตอบ ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แสดงการใช้วจนกรรมของผู้พูดในบทบาทสมมุติ

วจนกรรม	จำนวน	จำนวนร้อยละ
วจนกรรมตรง	55	37.41
วจนกรรมอ้อม	92	62.59
รวม	147	100
กลวิธีความสุภาพ(วจนกรรมตรง)		
กลวิธีบอกให้ปฏิบัติ	10	18.18
กลวิธีบอกผลของการกระทำ	0	0.00
กลวิธีบอกความผิด	1	1.81
กลวิธีย้ากฏเกณฑ์	6	10.91

วจนกรรรม	จำนวน	จำนวนร้อยละ
กลวีสสร้างเงื่อนไข	8	14.55
กลวีสกระตุนในรูลบเบกรรลถม	3	5.45
กลวีสประเมนค้ำทงลบ	27	49.10
รวม	55	100
กลวีสควมสุภพ(วจนกรรรมอ้อม)		
กลวีสบอข้อมูลบงอย่ง	37	40.22
กลวีสบอให้ท้บงอย่ง	6	6.52
กลวีสยกล้อยค้ำมกล่ว	6	6.52
กลวีสให้โอกส	9	9.78
กลวีสใช้ถ้อยค้ำเซงบวก	25	27.18
กลวีสถม	9	9.78
รวม	92	100

จกตรรกข้งต้น จะเห็นได้ว้ผู้เรียนภษจีนเลือกที่จะใช้แสดงค้ำตอบโดยใช้วจนกรรรมอ้อมมกกว้วจนกรรรมตรง เมื้อผู้วิจัยนำค้ำตอบท้งมตมววิเคราะห์สมรถแบ่งกรแสดงวจนกรรรมตรงจำนวน 55 ค้ำตอบ ออกเป็น 7 กลวีสได้แก่ 1) กลวีสบอให้ปฏบติ 2) กลวีสบอผลของกรกระทำ 3) กลวีสบอควมผิด 4) กลวีสย้กฎเกณฑ์ 5) กลวีสสร้างเงื่อนไข 6) กลวีสกระตุนในรูลบเบกรรลถม 7) กลวีสประเมนค้ำทงลบเมื้อพิจรณจกจำนวนค้ำตอบพบว กรแสดงวจนกรรรมตรงที่ตอบโดยใช้กลวีสประเมนค้ำทงลบมีจำนวนมกที่สุดถึงร้อยละ 49.10 ซึ่งแสดงให้เห้นว้ผู้เรียนภษจีนขวไทยเมื้อต้อกรแสดงควมคิดเห้นของตนในเซงปฏเศธม้จะแสดงวจนกรรรมตรง ส่วนวจนกรรรมอ้อมจำนวน 92 ค้ำตอบนั้นสมรถแบ่งกรแสดงวจนกรรรมออกเป็น 6 กลวีสได้แก่ 1) กลวีสบอข้อมูลบงอย่ง 2) กลวีสบอให้ท้บงอย่ง 3) กลวีสยกล้อยค้ำมกล่ว 4) กลวีสให้โอกส 5) กลวีสใช้ถ้อยค้ำเซงบวก 6) กลวีสถม

2. วิเคราะห์การใช้วัจนกรรมตรงและวัจนกรรมอ้อม

ในการวิเคราะห์วัจนกรรมตรงและวัจนกรรมอ้อม ผู้วิจัยได้ดัดแปลงกลวิธีในการวิเคราะห์มาจากการงานของวิฑูรย์ เมตตาจิตร (2558: 28-34) โดยได้แบ่งการวิเคราะห์วัจนกรรมตรงออกเป็น 7 กลวิธี และวัจนกรรมอ้อมออกเป็น 6 กลวิธี ดังนี้

การวิเคราะห์วัจนกรรมตรง

วัจนกรรมตรง (Direct speech acts) หมายถึง การใช้ถ้อยคำที่มีเจตนาตรงกับรูปภาษาหรือโครงสร้างประโยค โดยผู้ส่งสารจะสื่อเจตนาของถ้อยคำโดยตรง (Searle, 1969: 24-53) ซึ่งวัจนกรรมตรงในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 7 กลวิธี แต่ด้วยกลวิธีบอกผลของการกระทำไม่ปรากฏคำตอบจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยจึงได้ทำการคัดออก ซึ่งเหลือวัจนกรรมตรงทั้งหมด 6 กลวิธี ดังนี้

1) กลวิธีบอกให้ปฏิบัติ

กลวิธีบอกให้ปฏิบัติในงานวิจัยนี้ หมายถึง ผู้ส่งสารบอกให้ผู้รับสารปฏิบัติหรือหยุดปฏิบัติพฤติกรรมนั้น ๆ ซึ่งกลวิธีบอกให้ปฏิบัติมักปรากฏคำแสดงการสั่งจากการวิจัยพบว่ากลวิธีบอกให้ปฏิบัติมีจำนวน 10 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 18.18 ดังตัวอย่างจากสถานการณ์ที่ 2 ดังนี้

ตัวอย่างที่ 1 “你先别灰心”
(แกอย่าเพิ่งท้อใจนะ)

ตัวอย่างที่ 2 “听我！我相信你，你能做到的，不要放弃，加油！”
(ฟังฉันนะ ฉันเชื่อว่า คุณสามารถทำได้ อย่าเพิ่งยอมแพ้ สู้ ๆ)

จากตัวอย่างที่ 1 เป็นสถานการณ์ที่เพื่อนเจอปัญหาในชีวิตและเล่าให้คุณฟังเป็นคนแรก และคุณต้องปลอบใจเพื่อน จึงใช้ประโยคให้ปฏิบัติตามหรือประโยคคำสั่ง “你先别灰心” (แกอย่าเพิ่งท้อใจนะ) ซึ่งคำว่า “别” (อย่า/ห้าม) ในรูปประโยคนี้ผู้ส่งสารแสดงการบังคับให้ผู้รับสารทำตามสิ่งที่ตนบอก ทำให้ผู้รับสารเข้าใจได้ทันทีว่าผู้ส่งสารต้องการปลอบใจตน เช่นเดียวกับตัวอย่างที่ 2 ผู้ส่งสารพยายามสั่งให้ผู้รับสารฟัง

ตนและปฏิบัติตาม โดยใช้คำว่า “听我” (ฟังฉัน) เมื่อผู้รับสารได้ยินก็จะเข้าใจได้ว่าผู้รับสารต้องบอกเหตุผลที่ต้องฟัง และรับรู้ได้ว่าเพื่อนจะปลอบใจ

2) กลวิธีบอกความผิด

กลวิธีบอกความผิดในงานวิจัยนี้ หมายถึง ผู้ส่งสารกล่าวถึงพฤติกรรมหรือการกระทำที่ไม่พึงประสงค์ของผู้รับสาร ซึ่งเป็นการตัดสินว่าผิดอะไร อย่างไร จากการวิจัยพบว่า กลวิธีบอกความผิดมีจำนวน 1 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 1.81 ดังตัวอย่างจากสถานการณ์ที่ 10 ดังนี้

ตัวอย่างที่ 3 “你是谁啊! 我记不得了。”

(คุณเป็นใคร ผมจำไม่ได้แล้ว)

จากตัวอย่างที่ 3 เป็นสถานการณ์ที่มีคนมาทักคุณ แต่คุณจำเขาไม่ได้ ซึ่งในตัวอย่างแสดงให้เห็นว่าผู้ส่งสารไม่เห็นด้วยกับความคิดหรือคำพูดของผู้รับสาร โดยใช้ประโยค “你是谁啊” (คุณเป็นใคร) ซึ่งเป็นคำกล่าวแสดงถึงการต้องการกล่าวแย้งว่า “ฉันไม่ได้รู้จักคุณ” เสมือนเป็นการเน้นย้ำหรือบอกความผิดแก่ผู้รับสารว่าคุณกำลังทักคนผิด

3) กลวิธีอ้างกฎเกณฑ์

กลวิธีอ้างกฎเกณฑ์ในงานวิจัยนี้ หมายถึง ผู้ส่งสารกล่าวถึงข้อระเบียบกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ตกลงกันไว้ เป็นต้น จากงานวิจัยพบว่า กลวิธีอ้างกฎเกณฑ์มีจำนวน 6 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 10.91 ดังตัวอย่างในสถานการณ์ที่ 5 ดังนี้

ตัวอย่างที่ 4 “没关系老师, 这是我应该做的”

(ไม่เป็นไรครับอาจารย์ นี่เป็นสิ่งที่ผมควรจะทำครับ)

จากตัวอย่างที่ 4 เป็นสถานการณ์ที่อาจารย์กล่าวขอบคุณคุณ ที่คุณมาช่วยงานจนสำเร็จ ผู้ส่งสารจึงใช้ประโยคที่ว่า “没关系” (ไม่เป็นไร) และ “应该” (ควร จะ) แสดงความคิดเห็นของตนเอง ซึ่งเป็นการแสดงความสุภาพว่าสิ่งที่ตนกระทำไปเป็นสิ่งที่สมควร และเป็นคำพูดที่ทำให้ผู้รับสารเกิดความซาบซึ้งใจ

4) กลวิธีสร้างเงื่อนไข

กลวิธีสร้างเงื่อนไขในงานวิจัยนี้ หมายถึง ผู้ส่งสารสร้างเงื่อนไขบางประการขึ้นมา หากผู้รับสารไม่ปฏิบัติตามก็จะเกิดผลบางประการตามมา กลวิธีสร้างเงื่อนไขมีจำนวน 8 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 14.55 ดังตัวอย่างในสถานการณ์ที่ 6 ดังนี้

ตัวอย่างที่ 5 “爸妈！我担心你们的身体，你们要吃好的东西，好好照顾自己，让自己的身体健康。”

(พ่อแม่ หนูเป็นห่วงสุขภาพร่างกายของพ่อแม่ ต้องทานอาหารที่ดี ๆ ดูแลสุขภาพตัวเองดี ๆ ให้ตัวเองมีสุขภาพที่แข็งแรง)

จากตัวอย่างที่ 5 เป็นเหตุการณ์ที่รู้สึกกังวลเรื่องสุขภาพของพ่อแม่ จึงกล่าวโดยให้เหตุผลที่เป็นเงื่อนไขว่า “我担心你们的身体” (หนูเป็นห่วงสุขภาพร่างกายของพ่อแม่) แสดงให้เห็นว่าผู้ส่งสารรู้สึกอย่างไรกับผู้รับสาร จากนั้นแสดงเหตุผลถึงความห่วงใยกับผู้รับสาร คือ “你们要吃好的东西，好好照顾自己，让自己的身体健康。” (ต้องทานอาหารที่ดี ๆ ดูแลสุขภาพตัวเองดี ๆ ให้ตัวเองมีสุขภาพที่แข็งแรง) ซึ่งผู้รับสารสามารถตีความได้ว่าหากไม่ทำตามสิ่งที่ส่งสารอาจจะก่อให้เกิดเหตุบางประการตามมา

5) กลวิธีกระตุ้นในรูปแบบการถาม

กลวิธีกระตุ้นในรูปแบบการถามในงานวิจัยนี้ หมายถึง ผู้ส่งสารกล่าวถึงการกระทำที่ไม่พึงประสงค์ของผู้รับสารในการใช้รูปประโยคคำถาม ซึ่งมักจะปรากฏคำแสดงคำถาม (Question word) เช่น ทำไม เหนอ เป็นต้น จากการวิจัยพบว่ามีจำนวน 3 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 5.45 ดังตัวอย่างในสถานการณ์ที่ 8 ดังนี้

ตัวอย่างที่ 6 “这次考试真的很难啊，难道你不觉得难？”

(สอบครั้งนี้ยากมากเลย หรือแกไม่รู้สึกยากหรอ)

จากตัวอย่างที่ 6 เป็นสถานการณ์การสอบ ซึ่งการสอบในครั้งนี้คุณรู้สึกว่ามันยากมาก ๆ แต่เพื่อนไม่เชื่อที่คุณพูด จึงกล่าวแย้งโดยใช้กลวิธีกระตุ้นในรูปแบบการถามว่า “这次考试真的很难啊” (สอบครั้งนี้ยากมากเลย) เพื่อชี้ให้เห็นถึงความคิด

ของผู้ส่งสาร จากนั้นจึงใช้ประโยคถามย้อนกลับว่า “难道你不觉得难” (หรือแกไม่รู้สึกยากหรือ) เพื่อให้ผู้รับสารทบทวนความคิดของตนเอง ซึ่งผู้รับสารจะสามารถตีความได้ว่าสิ่งที่ผู้ส่งสารกล่าวมาเป็นความจริง

6) กลวิธีประเมินค่าทางลบ

กลวิธีประเมินค่าทางลบในงานวิจัยนี้ หมายถึง ผู้ส่งสารบอกให้ทราบว่าตนไม่เห็นด้วยกับผู้รับสาร จากงานวิจัยพบว่ามีจำนวน 27 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 49.10 ดังตัวอย่างจากสถานการณ์ที่ 1 และสถานการณ์ที่ 3 ดังนี้

ตัวอย่างที่ 7 “这部电影很有趣，但我真的不喜欢看这样的电影。”

(หนังเรื่องนี้ก็น่าสนใจนะ แต่ฉันไม่ชอบหนังแบบนี้จริง ๆ)

จากตัวอย่างที่ 7 เป็นสถานการณ์ที่คุณไปดูหนังกับเพื่อน เพื่อนของคุณชอบหนังเรื่องนี้มาก แต่คุณกลับรู้สึกที่ไม่ชอบหนังเรื่องนี้ ในตัวอย่างที่ 7 จึงกล่าวถ้อยคำที่แสดงความรู้สึกให้ผู้รับสารรับรู้ได้ว่าถูกลดคุณค่า โดยกล่าวว่า “我真的不喜欢看这样的电影” (ฉันไม่ชอบหนังแบบนี้จริง ๆ) ซึ่งคำว่า “不喜欢” (ไม่ชอบ) เป็นถ้อยคำที่ผู้รับสารสามารถรับรู้ความรู้สึกของผู้ส่งสารได้โดยตรง

การวิเคราะห์วัจนกรรมอ้อม

วัจนกรรมทางอ้อม (Indirect speech acts) หมายถึง ถ้อยคำที่กล่าวไม่ตรงตามเจตนาของผู้ส่งสาร ซึ่งไม่สอดคล้องกับความหมายประจำรูปภาษา ใน การที่เราจะเข้าใจเจตนาของผู้ส่งสาร อาจต้องพิจารณาจากบริบทสภาพแวดล้อม เช่น สถานการณ์ขณะพูด ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร เพื่อไม่ให้เกิดความเข้าใจผิดต่อกัน (Searle, 1969: 24–53) ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิดดังกล่าวมาใช้ในการวิเคราะห์คำตอบจากแบบสอบถาม จากการวิเคราะห์สามารถแบ่งกลวิธีการแสดงวัจนกรรมอ้อมออกเป็น 6 กลวิธี ดังนี้

1) กลวิธีบอกข้อมูลบางอย่าง

กลวิธีบอกข้อมูลบางอย่างในงานวิจัยนี้ หมายถึง การที่ผู้ส่งสารบอกข้อมูลบางอย่างแก่ผู้รับสาร เนื่องจากผู้ส่งสารไม่แน่ใจว่าผู้รับสารจะทราบข้อมูลนั้น

หรือไม่ หรืออาจจะต้องการบอกข้อมูลนั้นเพื่อให้ผู้รับสารรู้สึกตัว จากงานวิจัยพบว่า กลวิธีบอกข้อมูลบางอย่างมีจำนวน 37 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 40.22 ดังตัวอย่างในสถานการณ์ที่ 8 ดังนี้

ตัวอย่างที่ 8 “等一会儿老师发成绩你就知道我的了”
(อีกสักครูครูเอาคะแนนให้แกก็รู้คะแนนฉันแล้ว)

ตัวอย่างที่ 8 เป็นสถานการณ์เกี่ยวข้องกับการสอบในครั้งนี้คุณรู้สึกว่ามันยาก แต่เพื่อนไม่เชื่อที่คุณพูด จึงกล่าวว่า “等一会儿老师发成绩你就知道我的了” (อีกสักครูครูเอาคะแนนให้ แกก็รู้คะแนนฉันแล้ว) ซึ่งในรูปประโยคดังกล่าวผู้ส่งสารใช้ถ้อยคำที่แสดงให้เห็นผู้ส่งสารไม่ยากตอบคำถามผู้รับสารโดยตรง และไม่ปฏิเสธว่าความคิดของผู้รับสารดีหรือไม่ดี จึงเลือกตอบคำถามเพื่อให้ผู้รับสารตีความด้วยตนเองว่า หากไม่เชื่อก็จึงรอดูผลคะแนนที่ครูจะเอาให้ดู

2) กลวิธีบอกให้ทำบางอย่าง

กลวิธีบอกให้ทำบางอย่างในงานวิจัยนี้ หมายถึง การที่ผู้ส่งสารบอกให้ผู้รับสารปฏิบัติหรือปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งโดยไม่ปรากฏถ้อยคำ จากงานวิจัยพบว่า กลวิธีบอกให้ทำบางอย่างมีจำนวน 6 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 6.52 ดังตัวอย่างในสถานการณ์ที่ 6 ดังนี้

ตัวอย่างที่ 9 “现在你们已经老了，我想让你们吃到又好吃，又对身体好的东西。” (ตอนนี้พวกคุณแก่แล้ว ฉันอยากให้คุณได้ทานของที่ทั้งอร่อย และดีต่อร่างกาย)

จากตัวอย่างที่ 9 จากถ้อยคำตัวอย่างข้างต้น แสดงให้เห็นว่าผู้ส่งสารพยายามจะบอกให้ผู้รับสารรู้ว่า ผู้ส่งสารมีความรู้สึกเป็นห่วงในสุขภาพของผู้รับสาร แต่เลือกใช้ถ้อยคำที่ทำให้ผู้รับสารฟังแล้วตีความได้เองว่าผู้ส่งสารรู้สึกอย่างไร จะเห็นได้จากประโยค “我想让你们吃到又好吃，又对身体好的东西。” (ฉันอยากให้คุณได้ทานของที่ทั้งอร่อย และดีต่อร่างกาย)

3) กลวิธียกถ้อยคำมากล่าว

กลวิธียกถ้อยคำมากล่าวในงานวิจัยนี้ หมายถึง การยกคำกล่าว คำขวัญ สำนวน ภาษิต มากล่าว จากงานวิจัยพบว่า กลวิธียกถ้อยคำมากล่าวมีจำนวน 6 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 6.52 ดังตัวอย่างในสถานการณ์ที่ 2 ดังนี้

ตัวอย่างที่ 10 “这个地方也许不是你该在的地方，你可能还没有找到适合你的地方，他们不录用你是他们的错误，这只是小小的竞争，你也不要灰心。” (สถานที่แห่งนี้อาจจะไม่ใช่ที่ที่คุณควรอยู่ คุณน่าจะหาที่ที่เหมาะสมกับคุณยังไม่เจอ พวกเขาไม่รับคุณเข้าทำงานเป็นข้อผิดพลาดของพวกเขา นี่เป็นแค่การแข่งขันเล็กๆ คุณก็อย่าเพิ่งท้อใจ)

จากตัวอย่างที่ 10 เป็นสถานการณ์ที่เพื่อนของคุณถูกปฏิเสธงาน คุณต้องให้กำลังใจ ผู้ส่งสารจึงยกถ้อยคำโดยเจตนาให้ผู้รับสารรู้สึกว่สถานที่แห่งนี้ไม่เหมาะสมกับผู้รับสาร จึงกล่าวให้กำลังใจว่า “这个地方也许不是你该在的地方” (สถานที่แห่งนี้อาจจะไม่ใช่ที่ที่คุณควรอยู่) อีกทั้งยังใช้ถ้อยคำว่า “他们不录用你是他们的错误” (พวกเขาไม่รับคุณเข้าทำงานเป็นข้อผิดพลาดของพวกเขา) ซึ่งเมื่อผู้รับสารได้ฟังสามารถตีความในทางบวกให้ตนรู้สึกดีขึ้นว่า ผู้รับสารมีศักยภาพดีพอที่สถานที่ทำงานแห่งนั้นจะรู้สึกเสียตาย และจะสามารถหางานใหม่ได้ดีกว่าเดิม

4) กลวิธีให้โอกาส

กลวิธีให้โอกาสในงานวิจัยนี้ หมายถึง ผู้ส่งสารกล่าวถ้อยคำที่แสดงให้เห็นว่าได้ให้โอกาสผู้รับสารได้กระทำบางอย่างเพื่อแก้ไขสิ่งที่เกิดขึ้น จากงานวิจัยพบว่ากลวิธีให้โอกาสมีจำนวน 9 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 9.78 ดังตัวอย่างในสถานการณ์ที่ 2 ดังนี้

ตัวอย่างที่ 11 “你不要自责，你已经很好了，再试几次吧”
(คุณอย่าโทษตัวเอง คุณดีมากแล้ว ลองอีกครั้ง)

จากตัวอย่างที่ 11 เป็นสถานการณ์ที่เพื่อนของคุณถูกปฏิเสธงาน คุณต้องให้กำลังใจ อีกทั้งยังต้องสร้างความเชื่อมั่นให้กับเพื่อน ซึ่งจากตัวอย่างจะเห็นได้ว่าผู้ส่งสารใช้ถ้อยคำปลอบใจ โดยใช้ถ้อยคำว่า “你不要自责” (คุณอย่าโทษตัวเอง) เพื่อให้ผู้รับสารตีความได้ว่าผู้รับสารกระทำในสิ่งหนึ่งสิ่งใดดีแล้ว และกล่าวชื่นชมเพื่อสร้างกำลังใจ ด้วยถ้อยคำว่า “你已经很好了” (คุณดีมากแล้ว) และพูดเพื่อให้ผู้รับสารเปิดโอกาสให้ตนเองได้ลองใหม่อีกครั้งด้วยถ้อยคำว่า “再试几次吧” (ลองอีกสักครั้ง)

5) กลวิธีใช้ถ้อยคำเชิงบวก

กลวิธีใช้ถ้อยคำเชิงบวกในงานวิจัยนี้ หมายถึง การที่ผู้ส่งสารใช้ถ้อยคำที่มีความหมายเชิงบวกกล่าวชมผู้ส่งสารในสิ่งที่ได้ปฏิบัติ โดยถ้อยคำนั้นไม่มีความหมายประจักษ์รูปคำ แต่เป็นการกระตุ้นให้ผู้รับสารได้คิดถึงการกระทำของตนเอง จากการวิจัยพบว่า กลวิธีใช้ถ้อยคำเชิงบวกมีจำนวน 25 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 27.18 ดังตัวอย่างในสถานการณ์ที่ 1 และ 2 ดังนี้

ตัวอย่างที่ 12 “没事的，我会一直陪在你身边”
(ไม่เป็นไร ฉันจะอยู่เคียงข้างเธอเสมอ)

ตัวอย่างที่ 13 “我相信，你可以的”
(ผมเชื่อว่า你能ทำได้)

จากตัวอย่างที่ 12 และ 13 ผู้ส่งสารใช้ถ้อยคำดังกล่าวโดยมีเจตนาแสดงออกถึงความคิดเชิงบวก ซึ่งประสงค์จะเพิ่มกำลังใจ ชื่นชม และพร้อมที่จะอยู่เคียงข้างผู้รับสาร เห็นได้จากถ้อยคำว่า “没事的” (ไม่เป็นไร) ซึ่งถ้อยคำนี้จะเป็นเหตุการณ์ที่ผู้รับสารอาจจะเคยกระทำเหตุการณ์บางอย่างที่ผิดพลาด แต่ผู้ส่งสารเลือกที่จะใช้คำพูดเชิงบวก “ไม่เป็นไร” เพื่อให้ผู้รับสารมีกำลังใจ อีกทั้งยังใช้ถ้อยคำว่า “我会一直陪在你身边” (ฉันจะอยู่เคียงข้างเธอเสมอ) เพื่อให้ผู้รับสารตีความว่าแม้จะทำอะไรผิดพลาดไป แต่ยังคงมีคนอยู่เคียงข้าง

6) กลวิธีถาม

กลวิธีถามในงานวิจัยนี้ หมายถึง การที่ผู้ส่งสารกล่าวถ้อยคำที่มีลักษณะเป็นคำถามเพื่อให้ผู้รับสารรู้สึกตัวหรือแก้ไขพฤติกรรมนั้น จากงานวิจัยพบว่า กลวิธีถามมีจำนวน 9 คำตอบ คิดเป็นร้อยละ 9.78 ดังตัวอย่างในสถานการณ์ที่ 10 ดังนี้

ตัวอย่างที่ 14 “不好意思，我们在哪儿见过面吗？”

(ขอโทษนะครับ พวกเราเคยเจอกันที่ไหนมาก่อนไหม)

จากตัวอย่างที่ 14 ผู้ส่งสารต้องการการกล่าวเพื่อให้ผู้รับสารตีความได้ว่า ผู้รับสารอาจจะตกคนผิด หรือไม่เคยรู้จักผู้รับสารมาก่อน โดยใช้ถ้อยคำถามกลับโดยสุภาพว่า “不好意思” (ขอโทษนะครับ) จากนั้นใช้ถ้อยคำที่เป็นประโยคคำถามว่า “我们在哪儿见过面吗？” (พวกเราเคยเจอกันที่ไหนมาก่อนไหม) เพื่อให้ผู้รับสารได้ทบทวนความคิดของตนเอง ซึ่งผู้ส่งสารอาจจะไม่ได้บังคับให้ผู้รับสารเปลี่ยนความคิดของตนเอง

อภิปรายผล

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาการใช้วัจนกรรมผ่านสถานการณ์บทบาทสมมุติ ของนักศึกษา สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ จากการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของผู้พูดในบทบาทสมมุติ พบจำนวนวัจนกรรมตรงจำนวน 55 ข้อความ โดยมีกลวิธีประเมินค่าทางลบ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.10 พบวัจนกรรมอ้อม จำนวน 92 ข้อความ โดยมีกลวิธีใช้ถ้อยคำเชิงบวก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.18

จากการศึกษากลวิธีในการใช้วัจนกรรม พบว่า มีการแสดงความคิดเห็นโดยใช้กลวิธีทั้งวัจนกรรมตรงและอ้อมที่มีความหลากหลาย ซึ่งสอดคล้องกับการวิเคราะห์กลวิธีของ วิฑูรย์ เมตตาคิจตร (2558) โดยจำแนกกลวิธีของวัจนกรรมตรงออกเป็น 7 กลวิธี ได้แก่ 1) กลวิธีบอกให้ปฏิบัติ 2) กลวิธีบอกผลของการกระทำ 3) กลวิธีบอกความผิด 4) กลวิธีย้ำกฎเกณฑ์ 5) กลวิธีสร้างเงื่อนไข 6) กลวิธีกระตุ้นในรูปแบบการถาม และ

7) กลวิธีประเมินค่าทางลบ อย่างไรก็ตาม ในงานวิจัยชิ้นนี้พบกลวิธีวิจารณ์ตรงเพียง 6 กลวิธีเท่านั้น ส่วนกลวิธีวิจารณ์อ้อมนั้นสอดคล้องกับการวิเคราะห์กลวิธีของ วิฑูรย์ เมตตาดิจิตร (2558) ซึ่งจำแนกออกเป็น 6 กลวิธีเช่นเดียวกัน นอกจากนี้ยังมี ข้อผิดพลาดในการใช้ถ้อยคำให้ถูกต้องตามบริบทของสถานการณ์ ซึ่งพบว่านักศึกษามี ข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาจีนแสดงความคิดเห็นทางไวยากรณ์เป็นจำนวนมาก ได้แก่ 1. คลัง คำศัพท์ที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็นไม่มากพอ 2. ไม่แม่นยำในหลักการเรียงประโยคทาง ไวยากรณ์ 3. ขาดประสบการณ์ในการใช้ภาษาจีนแสดงความคิดเห็นในสถานการณ์จริง ซึ่งเป็นผลกระทบเชิงลบจากภาษาแม่ ส่งผลต่อการตัดสินใจในการแสดงความคิดเห็น ออกมาเป็นภาษาจีนที่ถูกต้อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ทรงธรรม อินทจักร (2550) ที่กล่าวไว้ว่า วัจนปฏิบัติศาสตร์เป็นแนวทางการวิจัยทางด้านภาษาที่ให้นัยระหว่างภาษา กับผู้ใช้ โดยให้ความสำคัญกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรมที่มีผลต่อการใช้ภาษาและ กระบวนการ ที่ทำให้ผู้ใช้ภาษารับรู้และสามารถตีความเจตนาของผู้พูด สำหรับผู้ที่เรียน ภาษาที่สอง การใช้ไวยากรณ์และการเลือกใช้คำที่ไม่เหมาะสมอาจจะเป็นเหตุให้เกิดความ ขัดข้องในการสื่อสารต่างวัฒนธรรม ดังนั้น ข้อผิดพลาดในการแสดงความคิดเห็นใน สถานการณ์ของนักศึกษาที่พบในงานวิจัย ส่วนสำคัญเกิดจากการถ่ายโอนภาษาแม่ไปยัง ภาษาปลายทาง ที่มีความแตกต่างกันระหว่างสังคมและวัฒนธรรม อีกทั้งยังเกิดจากการที่ นักศึกษามีพื้นฐานความรู้ คลังคำศัพท์ที่ยังไม่มากพอ ซึ่งในการเรียนการสอนควรมีการ ส่งเสริมให้นักศึกษาได้ใช้ภาษาจีนในสถานการณ์จริงให้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งให้นักศึกษาได้ พัฒนาทักษะด้านการสื่อสารภาษาจีนควบคู่ไปกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในวัฒนธรรมจีนที่มีความแตกต่างกับภาษาและวัฒนธรรมไทย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้ประโยชน์

บทความวิจัยเรื่องนี้ สามารถนำไปใช้ในการจัดการการเรียนการสอน รายวิชาภาษาจีน ในการกำหนดบทสนทนาที่ต้องการสื่อสารในรูปแบบตัวอย่างประโยค

การใช้คำทางไวยากรณ์ที่ถูกต้อง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับผู้เรียนได้สนทนาให้มีความเป็นธรรมชาติ ตามบริบทสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และตรงตามรูปแบบการใช้ในสังคมและวัฒนธรรมของชาวจีน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษารูปแบบข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อนำมาปรับปรุงในการเรียนการสอน และพัฒนาผู้เรียนต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- เก๋จิวิรัช ตั้งสิริวิสุทธิ์. (2560). การเรียนรู้ภาษาจีนเชิงวัจนปฏิบัติศาสตร์ของนักศึกษา สาขาการสอนภาษาจีนในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. *วารสาร Veridian E-Journal, Silpakorn University*, 10(1), 582-591.
- ชไมภักดิ์ เตชสอนันต์. (2554). *ภาษาศาสตร์เบื้องต้น*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- รดารัตน์ ศรีพันธุ์วรสกุล และณัฐพร พานโพธิ์ทอง. (2563). การศึกษาวัจนกรรมการแสดงความเห็นแย้งของผู้เรียนภาษาไทยชาวจีนตามแนววัจนปฏิบัติศาสตร์
อंतरภาษา:กรณีศึกษานักศึกษาชาวจีนจากมณฑลยูนนานและกวางสี. *วารสารวจนะ*, 8(1), 1-26.
- วิฑูรย์ เมตตาจิตร. (2558). *วัจนกรรมการดำเนินนักเรียนของครูในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้* [การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย]. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ทรงธรรม อินทจักร. (2550). *แนวคิดพื้นฐานด้านวัจนปฏิบัติศาสตร์*. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Searle, J. R. (1969). *Speech acts: An essay in the philosophy of language*. Cambridge university press.

Author

Mr. Veerachat Duangmala
Chinese Program, Faculty of Humanities and Social Sciences
Sisaket Rajabhat University. 319 Thaipantha Rd., Pho Sub-district,
Muang District, Sisaket Province 33000
Tel: 094-529-5238 Email: veerachat.d@sskru.ac.th

Miss Jutasinee Chanasuek
Chinese Program, Faculty of Humanities and Social Sciences
Sisaket Rajabhat University. 319 Thaipantha Rd., Pho Sub-district,
Muang District, Sisaket Province 33000
Tel: 085-462-0325 Email: jutasinee.c@365.sskru.ac.th

Mr. Apisit Chaiyong
Chinese Program, Faculty of Humanities and Social Sciences
Sisaket Rajabhat University. 319 Thaipantha Rd., Pho Sub-district,
Muang District, Sisaket Province 33000
Tel: 091-828-8021 Email: apizeed.c@sskru.ac.th

Miss Wipavadee Thavee
Chinese Program, Faculty of Humanities and Social Sciences
Sisaket Rajabhat University. 319 Thaipantha Rd., Pho Sub-district,
Muang District, Sisaket Province 33000
Tel: 087-450-8085 Email: weiwei.pa@hotmail.com

Miss Nipapat Thongkamsai
Chinese Program, Faculty of Humanities and Social Sciences
Sisaket Rajabhat University. 319 Thaipantha Rd., Pho Sub-district,
Muang District, Sisaket Province 33000
Tel: 084-042-8433 Email: nipapat.t2@sskru.ac.th